

Reuvernaren bouwden eigen kerk, want ze wilden vooral niet in Beesel begraven worden

19-06-2021 om 14:37 door Leon Janssen

De fundering van het eerste kerkje van Reuver wordt opgegraven. Rechts de St. Lambertuskapel met daarachter het herinneringskapelletje. Afbeelding: Lé Giesen

Om verplicht in Beesel begraven te worden, dat voerde de inwoners van Leeuwen en Offenbeek toch écht te ver. Ze bouwden daarom rond 1500 een eigen kerk. Maar hoe groot was die?

Ondanks zengende hitte graven leden van de archeologische werkgroep van de Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal stug door. Ze leggen een vijfhonderd jaar oud stukje Leeuwense geschiedenis bloot. Langzaam worden de contouren van de eerste kerk van Reuver zichtbaar. Een kerk die er niet zomaar kwam.

Op de plek van de kerk, die rond 1500 werd gebouwd op een langgerekte zandrug bij de Maas in de Reuverse buurtschap Leeuwen, was in de Romeinse tijd waarschijnlijk een wachtpost gevestigd, denkt Wiel Luys, voorzitter van de archeologische werkgroep. „Een goede plek want je hebt hier goede blik op de Maas. Bovendien lag de uitkijkpost dicht bij de Romeinse handelsweg langs de rivier.”

Wiel Luys geeft uitleg. Foto: Lé Giesen

De Heren van Kessel, die ook aan de oostzijde van de Maas uitgestrekte bezittingen hadden, zouden rond 700 na christus op de zandrug een kapel gebouwd hebben. Die werd rond 1100 - 1200 uitgebreid met een zaaltje, waarvan ook de inwoners van het nabijgelegen Beesel gebruikmaakten. Toen Beesel een eigen kerk officiële kreeg, werden de inwoners van Leeuwen en Offenbeek verplicht zich na hun dood daar te laten begraven. Het duurde dus niet lang of ze bouwden een eigen kerkje. Konden ze tenminste in de eigen buurtschap ter aarde besteld worden.

Maaskeien

Dat kerkje stortte in 1830 in. Met maaskeien van het kerkje werd in 1845 een herinneringskapelletje gebouwd, waaraan de huidige St. Lambertuskapel werd vastgebouwd. Bij werkzaamheden aan het plaveisel rond deze kapel in 2007 werd de fundering van het oude kerkje gevonden. Die werd deels opgegraven en al snel weer toegedekt.

Leden van de archeologische werkgroep werken ondanks hitte stug door. Foto: Lé Giesen

De heemkundevereniging en het kerkbestuur grepen de nationale archeologiedagen van dit weekeinde aan om de hele fundering op te graven. „Vooral om te kijken hoe groot het kerkje was”, zegt Luys. „Het ziet er nu naar uit dat het schip 11,70 meter lang was. Erachter lag nog een klein priesterkoor.

Arm kind

Het terrein rond het kerkje ligt waarschijnlijk bezaaid met lijken, de welgestelden werden in de kerk zelf ter aarde besteld. Dat resulteerde nog wel eens in een onaangename lucht in de kerk. Daar komt ook de term ‘rijke stinkerds’ vandaan. „Bij het graven hebben we een bot, een ellepijp, gevonden”, zegt Luys. „Het is klein, waarschijnlijk van een kind.”

Luys houdt het bot bij zijn neus en laat ook omstanders ruiken. Nee, stinkt niet vinden ze. Zal dus wel een arm kind geweest zijn.